

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 45. Litteræ Zosimi ad Episcopum Arelatensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Seculum V. copos Africæ reprehendit, quod ejustro.

A. C. 417. di accusationibus leviter fidem habuerint, hortatur, ut in posterum circumspiciant,

Joan. 7. 51. etius agant, neminem, juxta Scripturam Act. 25. 16. monitum, inauditum judicent, pacem, &

Charitatem sollicitè conservent, gaudeantque Pelagium, & Celestium nunquam a veritate Catholica fuisse separatos. Hæc epistola data est 11. Calendas Octobr. id est, vigesima secunda Sept.

Fac. VII. Simul Papa Pelagii formulæ exempla descripta misit. Ita duorum istorum Hæreticorum artibus nimis credulus falli se passus est, quin eorum erroribus assentiatur.

§. XLV.

Litteræ Zosimi ad Episcopum Arelatensem.

epist. 5.

epist. 9.

epist. 11.

Zosimus in Patroclum etiam, Episcopum Arelatensem, propenso nimis fuit animo cum aliorum Galliarum Episcoporum præjudicio; nam eodem anno, in Pontificatus sui principio, mandavit, ut omnes Clerici, etiam Episcopi, undecunque ex Galliis proficiscerentur, Romam ituri, aut in quamcunque aliam orbis terrarum partem, litteras formatas ab Episcopo Arelatensi afferrent, sine quibus non reciperentur. Dicit, ad omnes se hoc Decretum misisse, atque hanc prærogativam epistoliarum formatarum singulariter Patro-

clo, consideratis ejus meritis, concessam. Sæculum V. A. C. 417.
 Episcopo Arelatensi jus Metropoliticum
 attulerit in Provinciâ Viennensem, atque
 in primam, & secundam Narbonensem,
 tam in ordinationibus, quam in Judiciis,
nisi gravitas causæ, inquit: *exposcat, ut*
nos de ea cognoscamus. Ecce! causas ma-
 jores Papæ reservatas! (*) Prærogativas
 Ecclesiæ Arelatensis fundat supra Digni-
 tatem S. Trophymi, quem Sacra Sedes
 primum Episcopum illuc misit, fidei in
 Galliis Principium. (**) Data est hæc
 epistola 11. Calend. April. Honorio, & *ep. 6.*
 Constantio Consulibus, id est, 22. Mar-
 tii anno 417.

Haud multo post, cum Ursus, & Tuen-
 tius, non requisito consensu Episcopi Are-
 latensis, in Episcopos ordinati fuissent, Zo-
 simus Papa Epistolam circularem ad Epis-
 copos Africæ, Galliæ, & Hispaniæ dedit,
 in qua plures alios defectus in his or-
 dinationibus notat, atque Ursus, &
 Tuentium omni ordine Ecclesiastico, &
 ipsa Communione privatos edicit. Da-
 ta est epistola 10. Calend. Octobr. iisdem
 Consulibus, id est, 23. Sept. 417.

Procu-

(*) His verbis Fleurius Anonymum II, adversa-
 rium suum, satis refutat.

(**) Hæc verba Protestans corripit in modum:
 durch den die Christliche Religion in Gallien
 gepflanzt worden. Suppressa mentione de
 Missione Sacræ Sedis.

Sæculum V.
A.C. 417.

ep. 7.

Proculus, Episcopus Massiliensis, jus sibi competere in Secunda Narbonensi ordinandi Episcopos afferebat. Simplicius Viennensis idem in sua Provincia jus exigebat. Zosimus Papa damnavit utrumque, dicens, nec sacram Sedem ipsis hoc jus posse concedere, eo quod conservandæ antiquitati, & Patrum Decretis inviolabiliter studeat. (*) Datur est epistola tertio Calend. Octobr. id est 29. Sept. eodem anno 417.

Eadem die scripsit ad Hilarium, Episcopum Narbonensem, qui sibi jus esse dicebat ordinandi in prima Narbonensi, atque hac super re Decretum a sacra Sede obtinuerat. Zosimus Papa Decretum esse subreptitæ obtentum pronuntiavit, mandatque, ut Ecclesiæ Arelatensis privilegium salvum remaneat, continua possessione a S. Trophymi temporibus confirmatum; idque jubet sub poena depositionis eorum, quos Hilarius ordinaverit, atque ipsius quoque depositionis.

Procu-

(*) Pulcherrimum hoc Zosimi Papæ effatum illis præcipue notandum, qui quæstionem tractant, an Summus Pontifex sit supra Canones. Hic Protestans in sua Nota lætitia diffundit, enarrans, quantum Proculus Zosimo Papæ restituit. Causam non discutio, hoc vero Protestanti respondendo, Resistentiam subditi non nocere Superioris juri, aliunde stabilito.

Proculus Massiliensis non paruit, sed, ut Sæculum V. antea adſueverat, ordinabat, ideo Zosi- A. C. 418.
mus Papa ad Patroclum Arelatensem re-
ſcripſit, ut nemo pro Episcopis haberet, *ep. II.*
quos Proculus ordinaverat; alio Reſcri-
pto, ad Clericos, & populum Maſſilien-
ſem dato, præcipit, ne ipſum Proculum
pro ſuo Episcopo agnoſcant, ſed ad Pa-
troclum accedant, & in Regimine ſuæ
Eccleſiæ ei obediant. Ambæ litteræ da-
tæ ſunt eadem die, tertio Nonas Martii,
Honorio duodecimo, & Theodoſio octa-
vo Conſulibus, id eſt, quinta Martii an-
no 418. at vero omnia iſta Decreta pa-
rum roboris a ſubſequentibus Pontifici-
bus acceperunt, hinc credibile eſt, Zosi-
mi animum favore in Patroclum fuiſſe
præoccupatum.

§. XLVI.

S. Germani Antiſſiodorensis initia.

Illa ferme tempeſtate in Episcopum An-
tiſſiodorenſem ordinatus eſt S. Germa-
nus, maximum in Galliis Lumen. *vita per Con- ſtant. apud*
Cir-*Sur. 31.*
ca annum 380. in eadem urbe Antiſſio-
doreni ex Ruſtico, & Germanilla, nobi-
libus Parentibus, natus, ab unguiculis *Ful. Hiſtor. Episc. Antif. tom. I. Bib. Lab. p. 414.*
bonis litteris imbuendus traditur. Gal-
liarum ſcholas emenſus, Romam abiit,
ut jurisprudentiæ operam daret; tum
cauſidicum in Tribunali Præfecti Præto-
rio egit. Exinde paris conditionis mu-
lieri,